

Redactioneel

. Vijf jaar vogelwerkgroep: dat is een felicitatie waard aan het adres van het bestuur. We geloven zeker, dat de V.W.G. door zal gaan met dit werk, naar de volgende vijf jaar. Het lijkt moeilijk te zeggen hoe belangrijk het is dat vogelwerkgroepen als deze - en er zijn er zo een zestig in ons land! - bestaan, om de relatie vogel-natuur en daarmee tevens mens en natuur steeds goed zichtbaar te houden, hoe moeilijk dit soms ook kan zijn. En zelfs wat verder doorgeredeneerd bestaat die relatie feitelijk niet eens. Want vogel IS natuur, zo goed als een mens en een plant dit is, en de stoel waarop we zitten, de fiets waarop we rijden en de stenen huizen waarin we wonen. Omdat alles wat is p r o d u c t i s, voortgekomen uit de natuur, rechtstreeks of langs een omweg, maar uit de natuur. Daarom is het triest als men mensen beluistert - en soms nog niet eens de eersten de besten - die dat "natuur" duidelijk te laag waarderen, misschien omdat ze in hoofdzaak productiemensen zijn, of wegen / huizenbouwers, die de natuur wellicht toch wel "lastig" vinden, omdat het nu eenmaal gemakkelijker is er geen of weinig rekening mee behoeven te houden. Dat werkt allemaal vlotter. Zo is nu eenmaal - en terecht - de gedachtegang van de uitsluitend zakelijke mens en waar deze het voor het zeggen heeft, komt de natuur dan uiteraard niet altijd even gelukkig uit de bus. Hoe gemakkelijk wordt zo de gedachte geboren, dat over twintig jaar toch niemand meer weet wat aan (onvervangbare) natuur verloren ging, enzovoort. Een soort kringloopfilosofie ontstaat of wordt zo in stand gehouden, waar je met natuurargumenten maar moeilijk doorheen kan breken. En dat is misschien ook de bedoeling. De voortgaande vogelmoorden in België, Frankrijk en Italië zijn schoolvoorbeelden, waar het dan alleen nog over vogels gaat.

. Er wordt echter gelukkig veel en meer dan ooit over natuurbelang gepubliceerd - tv, pers, radio - en daardoor zal stellig langzaam maar zeker het natuurbehoud in het algemeen een hogere plaats gaan innemen in de strijd naar de wereld-cup voor wat als nummer 1 voorop zal moeten staan, wil de aardbol even langzaam maar zeker geen oord van verschrikking gaan worden, al lijkt dan op dit moment deze uitdrukking iets te zwaar gesteld. Kleine bewijzen zijn er soms voor hoe keiharde, drukke, zakelijke mensen toch wel inzien, dat andere zaken, die ver buiten hun gezichtveld liggen, even belangrijk of belangrijker kunnen zijn, dan de dingen waarop zij zelf zijn toegespitst. Een krantenbericht. NIXON BESCHERMT ROOFDIEREN. Washington.

- "President Nixon heeft gisteren de jacht op arenden, haviken, prairiewolven, valken en andere roofdieren in de federale gebieden verboden.

De maatregel, die onmiddellijk van kracht is geworden, is een reactie op berichten over massale jacht op de roofdieren."

Natuurlijk is dit geen hobby van Nixon himself. Het zijn stellig zijn experts geweest, die hem van deze noodzaak overtuigd hebben. En zoals dit gaat in de democratische politiek: er ontstaat een meerderheid voor bepaalde gezichtspunten en daar volgen besluiten op. Misschien zou dit nu eens het juiste moment kunnen zijn om - nu men nog steeds bezig is nieuwe wegen voor Malta te vinden - tevens aldaar te bewerkstelligen, dat het van de zwarte lijst kan worden afgevoerd bij de Internationale Vogelbescherming, waarneer daar een stop komt betreffende het regelmatig uitmoorden van alles wat daar als roofvogel het daglicht ziet? Maar wie ben ik, wie of wat is de V.W.G., dat zo'n vraag ooit ergens wortel schiet?

. "En Nederland dan?", vroeg één van onze leden mij in een brief. Gaan we zelf wel altijd vrijuit, als we steeds zo hakken op die vogelmoorden in andere landen? Waarop ja en nee het antwoord moet zijn.

Ja: omdat wat in ons land nog fout zit, in de verste verte niet in verhouding staat bij wat er allemaal gebeurt in die andere landen waarop we kritiek hebben.

Nee: omdat er inderdaad in ons land nog veel zou kunnen verbeteren.

Hopelijk komen we daar later nog eens op terug.

th.